

ਦਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਛੁੱਟੀਆਂ

✎ Violet Otieno

👤 Catherine Groenewald

📄 Anu Gill

4

📄 ਪੰਨਾ

Global Storybooks

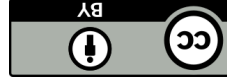
globalstorybooks.net

ਦਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ ਛੁੱਟੀਆਂ

✎ Violet Otieno

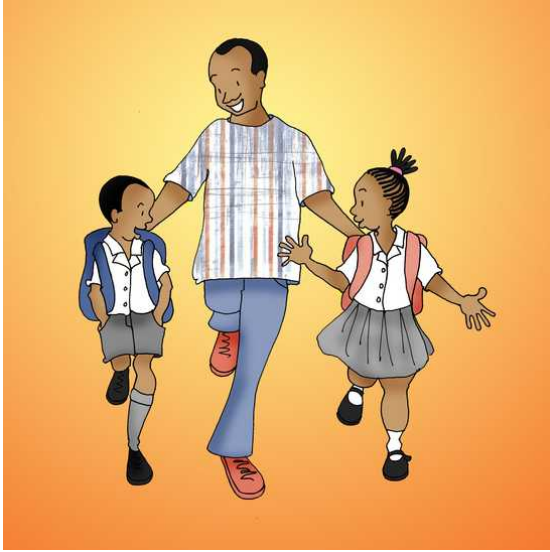
👤 Catherine Groenewald

📄 Anu Gill

This work is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License.
<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

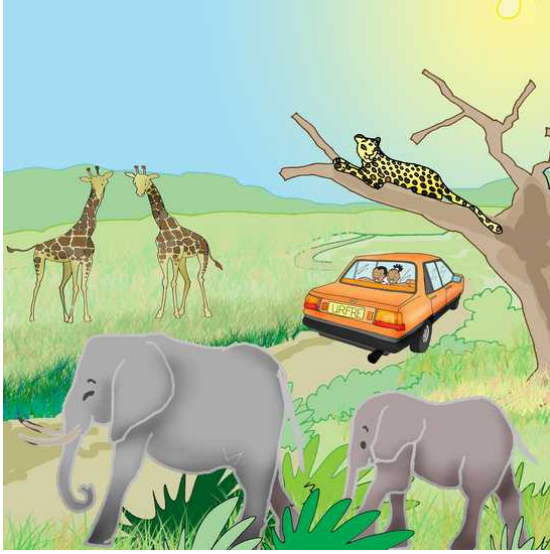

ਉਡੇਨਗੇ ਅਤੇ ਅਪੀਓ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ
ਸਨ। ਉਹ ਛੁੱਟੀਆਂ ਲਈ ਉਤਾਵਲੇ ਸਨ। ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ
ਸਕੂਲ ਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਦਾਦੀ ਨੂੰ ਵੀ
ਮਿਲਣ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਵੱਡੀ ਝੀਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਮੱਛੀਆਂ ਫੜਨ
ਵਾਲੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ।

ਥੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
 ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
 ਥੀ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।
 ਗਲੀ ਵਿੱਚੋਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਵੱਲ ਰਵਾਨਾ ਹੋ ਗਏ। ਉਹ ਪਹਾੜਾਂ, ਜੰਗਲੀ ਜਾਨਵਰਾਂ ਅਤੇ ਚਾਹ ਦੀਆਂ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਦੇ ਲਾਗੇ ਡਰਾਈਵ ਕਰਕੇ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਾਰਾਂ ਗਿਣੀਆਂ ਅਤੇ ਗੀਤ ਗਾਏ।

ਜਦ ਉਡੇਨਗੋ ਅਤੇ ਅਪੀਓ ਵਾਪਸ ਸਕੂਲ ਗਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੋਸਤਾਂ ਨੂੰ ਪਿੰਡ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਕੁਝ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਿੰਡ ਬਿਹਤਰ ਹੈ। ਪਰ ਸਭ ਸਹਿਮਤ ਸਨ ਕਿ ਉਡੇਨਗੋ ਅਤੇ ਅਪੀਓ ਦੀ ਦਾਦੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਹੈ!

ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਬੱਚੇ ਥੱਕ ਕੇ ਸੌ ਗਏ।

ਦੇਖੋ! ਦੋ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਥੱਕ ਕੇ ਸੌ ਗਏ।

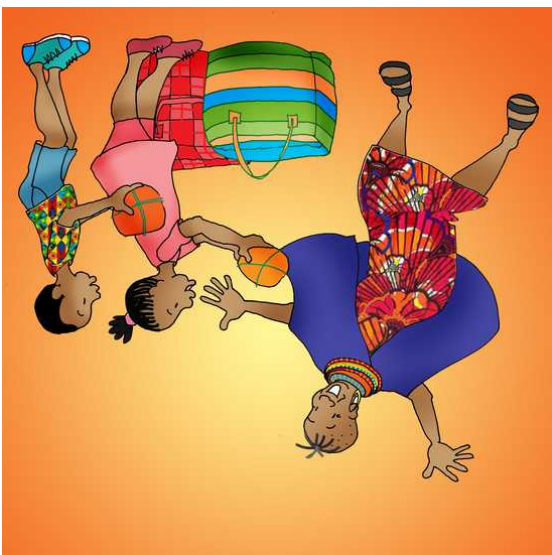

ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਉਡੇਨਗੇ ਅਤੇ ਅਪੀਓ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਜਦ ਉਹ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦਾਦੀ, ਨਯਾਰ-ਕੰਨਯਾਦਾ, ਇੱਕ ਰੁੱਖ ਹੇਠ ਮੈਟ ਤੇ ਆਰਾਮ ਕਰਦੀ ਮਿਲੀ। ਨਯਾਰ-ਕੰਨਯਾਦਾ ਦਾ ਲੂਓ ਵਿੱਚ ਮਤਲਬ ਹੈ “ਕੰਨਯਾਦਾ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਧੀ”। ਉਹ ਇੱਕ ਤਾਕਤਵਰ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤ ਸੀ।

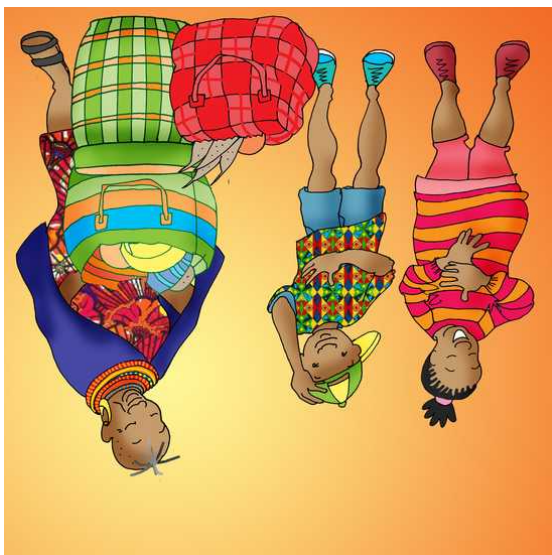

ਜਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈਣ ਲਈ ਆਏ, ਉਹ ਜਾਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਾਹੁੰਦੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਨਯਾਰ-ਕੰਨਯਾਦਾ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਚਲਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਨੇ ਮੁਸਕਰਾ ਕੇ ਕਿਹਾ, “ਮੈਂ ਸ਼ਹਿਰ ਲਈ ਬਹੁਤ ਬੁੱਢੀ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਦੁਬਾਰਾ ਤੁਹਾਡੇ ਆਉਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਾਂਗੀ।”

ਨਮਾਰ-ਕੁੰਨਯਾਦਾ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਘਰ ਸਿੱਚ ਸਵਾਰਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਝ ਗਊਦੀ ਕਮਰੇ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਨੱਚੀ। ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਾ-ਪੁੱਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਤੋਂ ਲਿਆਂਦੇ ਤੋਹੜੇ ਦੇ ਦੋ ਲਈ ਉਤਸ਼ਹ ਸਨ।
 “ਘਰਿਲਾ ਪੁਰਾ ਤੋਹੜਾ ਖੋਲ੍ਹੋ,” ਉਡੋਨਗੋ ਨੇ ਕਿਹਾ। “ਨਹੀਂ,” ਘਰਿਲਾ ਪੁਰਾ ਤੋਹੜਾ ਖੋਲ੍ਹੋ,
 ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਰਾ! ” ਆਪੀਠ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਪਰ ਬਹੁਤ ਸਲਦੀ ਛੁੱਟੀਆਂ ਮਤਮ ਦੇ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਾਰ-ਕੁੰਨਯਾਦਾ ਨੇ ਉਡੋਨਗੋ ਵਧ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪੁੱਤਾ ਸੀ। ਨਮਾਰ-ਕੁੰਨਯਾਦਾ ਨੇ ਉਡੋਨਗੋ ਨੂੰ ਕੋਧ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪੀਠ ਨੂੰ ਸਵੈਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰਰ ਲਈ ਭੇਜਨ ਪੁਰ ਕੀਤਾ।

ਤੇਹਫੇ ਖੋਲ੍ਹਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਯਾਰ-ਕੰਨਯਾਦਾ ਨੇ ਰਵਾਇਤੀ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੋਤੇ ਅਤੇ ਪੋਤੀ ਨੂੰ ਅਸੀਸ ਦਿੱਤੀ।

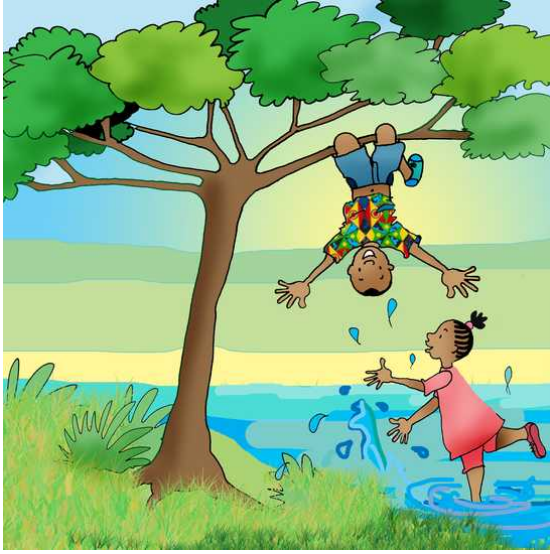
ਦਿਨ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਕੱਠਿਆਂ ਚਾਹ ਪੀਤੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਮਾਈ ਦੇ ਪੈਸੇ ਗਿਣਨ ਵਿੱਚ ਦਾਦੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।

ਇਹ ਭਾਈ ਦੇ ਮੁਕੱਬਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਬਰੇ ਦੇ
ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ ਓ

ਉਹ ਭਾਈ ਦੇ ਮੁਕੱਬਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਬਰੇ ਦੇ
ਉਹ ਭਾਈ ਦੇ ਮੁਕੱਬਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਬਰੇ ਦੇ
ਉਹ ਭਾਈ ਦੇ ਮੁਕੱਬਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਬਰੇ ਦੇ
ਉਹ ਭਾਈ ਦੇ ਮੁਕੱਬਰੇ ਦੇ ਮੁਕੱਬਰੇ ਦੇ

ਉਹ ਰੁੱਖਾਂ ਤੇ ਚੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਝੀਲ ਦਾ ਪਾਣੀ ਛਿੜਕਿਆ।

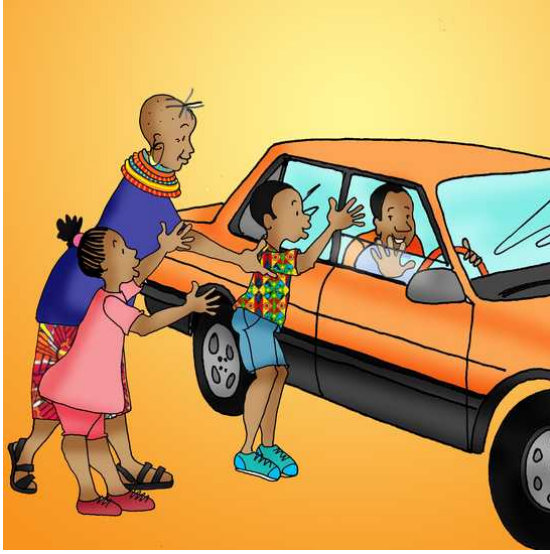
ਇੱਕ ਸਵੇਰੇ, ਉਡੇਨਗੋ ਆਪਣੀ ਦਾਦੀ ਦੀਆਂ ਗਾਈਆਂ ਨੂੰ ਘਾਹ ਚਾਰਨ ਲਈ ਲੈ ਕੇ ਗਿਆ। ਉਹ ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਦੇ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਭੱਜ ਗਈਆਂ। ਕਿਸਾਨ ਉਡੇਨਗੋ ਨਾਲ ਗੁੱਸੇ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਗਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਫਸਲ ਖਾਦੀ ਸੀ। ਉਸ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਮੁੰਡੇ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਗਾਵਾਂ ਮੁੜ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚ ਨਾ ਫਸ ਜਾਣ।

। ਫੁੱਲਾਂ ਲਈ ਤੋੜਿਆ
 ਦੁੱਧ ਤੋਂ ਯੁਗਲੀ ਪੁ ਯੁਗਲੀ ਨੂੰ ਯੁਗਲੀ ਮੇਰੇ ਡੇਰੇ । ਡੇਰੇ ਪੁ
 ਮੁਖ ਤੋਂ ਪੁ ਫੁੱਲ ਡੇਰੇ ਦੇ ਡੇਰੇ ਪੁ 'ਮੁਖ ਪੁ ਦੇ ਡੇਰੇ ਪੁ

। ਮੁਖ ਪੁ ਦੇ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ
 ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ
 ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ ਡੇਰੇ ਪੁ

ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵੱਲ ਵਾਪਸ ਗਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਾਰ-ਕੰਨਯਾਦਾ ਨਾਲ ਛੱਡ ਗਏ।

ਉਡੇਨਗੇ ਅਤੇ ਅਪੀਓ ਘਰ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਦਾਦੀ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ। ਉਹ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਬਾਲਣ ਲਿਆਉਂਦੇ। ਉਹ ਮੁਰਗੀਆਂ ਦੇ ਅੰਡੇ ਇਕੱਠੇ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਬਾਗ ਵਿੱਚੋਂ ਸਬਜ਼ੀਆਂ ਚੁੱਕਦੇ।